

20230319 NRC Vader veroordeelde Syriëganger Ze willen een alleenstaande vrouw naar de Taliban sturen

https://www.nrc.nl/nieuws/2023/03/19/twee-keer-ontsnapte-zijn-dochter-nu-moet-ze-weg-uit-nederland-a4159921?itm_content=mijn-nieuws-voorpagina&itm_term=Migratie%20en%20vluchtelingen

Vader veroordeelde Syriëganger: ‘Ze willen een alleenstaande vrouw naar de Taliban sturen’

Nangyalai vader Syriëgangers

Hij vluchtte uit Afghanistan om zijn kinderen te beschermen tegen extremisme. Toch radicaliseerde de dochter van Nangyalai en vertrok naar Syrië. Ze kwam terug, maar nu wil de immigratiedienst dat ze naar Afghanistan vertrekt.

- [Andreas Kouwenhoven](#)
- [Romy van der Poel](#)

[19 maart 2023 om 22:00](#)

Leestijd 6 minuten

De **vader van Sadaf en Merwais**: „Ik wilde dat mijn kinderen hier de toekomst zouden krijgen die ze in Afghanistan niet hadden.”Foto Daniel Niessen

Verwachtte hij dat hij zijn dochter, net als vroeger, aan haar haren mee kon slepen? In een auto kon zetten en naar Nederland zou rijden? Nangyalai heeft niet echt een plan. Hij weet alleen dat hij bij haar in de buurt moet zijn. Zijn

dochter Sadaf is naar Syrië vertrokken. Vanuit het kalifaat stuurde ze een bericht. Ze schreef dat ze wel terug wil, maar niet meer kan.

Als Nangyalai in 2014 achterin een gammel busje de Turks-Syrische grens nadert, is hij niet bang. „Het maakte mij allemaal niets meer uit. Ik zou mijn dochter terughalen of sterven”, zegt hij terugkijkend. Nangyalai (65) is naast zijn vrouw gaan zitten, voor een meterslange elektrische open haard in hun opgeruimde rijtjeshuis. Ze willen hun verhaal vertellen zonder hun achternaam in de openbaarheid te brengen, om de privacy van hun drie andere kinderen – „ze hebben goede banen” – te beschermen.

Terug naar 2014: het busje racet met honderd kilometer per uur over smalle Turkse wegen. Op de achterbank zit Nangyalai tussen jongemannen die voor het kalifaat willen gaan strijden: een Egyptenaar, een Marokkaan, een Rus, een aantal Fransen. Zelf had Nangyalai zich ook voorgedaan als jihadist, om de smokkelaar ervan te overtuigen hem mee te nemen. Voor in het busje hangen zes telefoons, die de chauffeur gebruikt om te communiceren met IS: vanaf het ene nummer stuurt hij zijn locatie, op een ander nummer komt de reactie binnen.

De smokkelaar laat de mannen tussen de maïsvelden uitstappen. „We moesten door de velden rennen, naar een gat in de grond van drie meter diep. Daar moesten we naar beneden springen. Dan zouden we de grens over zijn”, zegt Nangyalai. Maar vanuit zijn ooghoek ziet hij felle koplampen van een militaire wagen opdoemen. Hij hoort schoten. Ze zijn te laat. Nangyalai springt in het prikkeldraad. Als de Turkse grenswachten hem uit het gat halen, is hij nat van het bloed.

Vijf jaar cel

Zonder dochter reist hij terug naar Nederland. Zes jaar later weet de voormalig hbo-studente Sadaf S. (32) alsnog levend naar Nederland terug te keren. Ze wordt in 2021 veroordeeld tot vijf jaar cel wegens IS-lidmaatschap. Maar als ze haar straf straks heeft uitgezeten, krijgt Nangyalai zijn dochter nog niet terug. Staatssecretaris Eric van der Burg (Asiel en Migratie, VVD) heeft haar Nederlandse nationaliteit ingetrokken – een maatregel die kan worden

opgelegd aan veroordeelde terroristen. Dat betekent dat Sadaf na haar celstraf moet vertrekken naar het land van haar tweede nationaliteit: Afghanistan, waar de Taliban nu aan de macht zijn. Net als toen Nangyalai het land ontvluchtte met zijn vrouw en kinderen.

Op de televisie staat het Afghaanse nieuws geluidloos aan; beelden van Talibanstrijders komen voorbij. Hij wijst naar de tv. „Ze willen een alleenstaande vrouw naar de Taliban sturen.”

CIJFERSSYRIËGANGERS

100 Nederlandse vrouwen zijn volgens cijfers van de AIVD sinds 2012 uitgereisd naar het strijdgebied in Syrië.

90 uitreizigers, onder wie veel vrouwen, zijn weer terug in Nederland. Zij namen in totaal tachtig kinderen mee terug. Vijftien Nederlandse jihadgangers met vijftig kinderen vertrokken weliswaar uit Syrië, maar vestigden zich daarna in een ander land.

25 Nederlandse jihadisten met zeventig kinderen zitten nog altijd bij jihadistische strijdgroepen in Syrië.

Toch is dat het beleid van de Nederlandse regering: jihadisten met een dubbel paspoort raken als het even kan hun Nederlandse nationaliteit kwijt. Zij worden tot ongewenst vreemdeling verklaard. Het overkwam al tientallen mannelijke Syriëgangers, vooral van Marokkaanse komaf. En ook een paar IS-vrouwen, al ligt dat lastiger omdat zij vaak kinderen hebben. De Hoge Raad bepaalde vorig jaar in de zaak van een andere IS-vrouw dat haar nationaliteit niet mocht worden afgepakt, in het belang van haar minderjarige kinderen. Omdat Sadaf geen kinderen heeft, gaat dat voor haar niet op. Dus kreeg ze onlangs van immigratiedienst IND te horen dat ze zich voor de tweede keer mag opmaken voor een vertrek uit Nederland.

Haar eerste vertrek was in 2014. Haar vader kan er nog altijd niet goed over praten. Hij zegt dat hij eerst zijn zoon Merwais zag veranderen. Hij liet zijn baard staan en begon „islamitische kleren” te dragen. Over de moskee die hij bezocht ging het gerucht dat er jongeren werden geronseld voor de strijd in

Syrië. Op een avond stuurt Nangyalai zijn vrouw naar boven, zegt hij, omdat hij met Merwais moet praten. „Ik legde hem uit dat de oorlog in Syrië niet onze oorlog is. De Syriërs moeten zelf de jihad verrichten, niet wij. Wij zijn Afghanen.” Hij dacht dat hij zijn zoon daarmee had overtuigd. „Na het gesprek kuste hij mijn handen.”

Twee maanden later komt Merwais onaangekondigd langs. Hij knuffelt zijn moeder in de keuken. „Ik zei hem: je neemt afscheid alsof je naar Syrië gaat. Maar hij zei dat hij gewoon ging gamen met vrienden. Ik heb zo'n spijt dat ik hem toen niet gevolgd ben.” Een week later neemt Merwais contact op vanuit Syrië, waar hij een paar jaar later tijdens bombardementen zal overlijden.

Dochter Sadaf had haar scriptie commerciële economie bijna afgerond toen ze haar broer later in 2014 achterna reisde. Nangyalai had dat niet zien aankomen, ook omdat de twee in die periode geen contact met elkaar hadden. Nangyalai en zijn vrouw, die ook aan de eettafel zit, hadden het Sadaf kwalijk genomen dat ze verliefd was geworden op een Nederlandse jongen. Ze keurden dat af vanuit hun geloof. Ze vreesden ook voor afkeurende reacties vanuit de Afghaans-Nederlandse gemeenschap. Achteraf, zegt Nangyalai, „hebben we daar een grote fout in gemaakt. We zijn te hard geweest.”

Nangyalai ontdekte pas dat zijn dochter weg was toen ze hem een berichtje stuurde uit het kalifaat. Ze wilde volgens haar vader haar broertje helpen, „ze hadden altijd al een speciale band”.

Lees ook: [Als Kamerlid was Yesilgöz nog de felste tegenstander van het terughalen van IS-vrouwen](#)

Vader Nangyalai: „Onder de Taliban zitten miljoenen vrouwen in hun huizen gevangen. En de IND wil mijn dochter daarheen sturen.” Foto Daniel Niessen
Ronselaars

In de moskee, zegt Nangyalai, hebben ronselaars „de harten van naïeve kinderen overgenomen”. Terwijl hij zo zijn best heeft gedaan zijn kinderen zo snel mogelijk te integreren. Sadaf was zeven toen ze naar Nederland kwamen, Merwais vier. Twee jaar nadat het gezin in Nederland asiel aanvraag, sprak hun vader Nederlands en ging hij namens Vluchtelingenwerk andere

asielzoekers helpen. Zijn kinderen liet hij van jongs af aan krantenwijkjes lopen en in restaurants werken. „Ik wilde dat ze hier de toekomst zouden krijgen die ze in Afghanistan niet hadden.”

In Afghanistan werkte Nangyalai als politierechercheur, totdat de Taliban in 1996 aan de macht kwamen en alle gevangenen vrijlieten. Die begonnen af te rekenen met alle politieofficieren van het voormalige bewind. Na drie aanslagen overleefd te hebben, ontvluchtte Nangyalai in 1997 het land, met Sadaf en Merwais onder zijn arm.

„Mijn politie-ervaring is nog goed van pas gekomen”, zegt hij als hij terugkomt uit de voortuin waar hij snel een sigaret heeft opgestoken. „Ik heb alle trucjes die ik kende gebruikt om Sadaf terug te krijgen.”

Online via Facebook

Nadat zijn terughaalactie is mislukt omdat hij bij de Turkse grens wordt tegengehouden, pakt Nangyalai het anders aan. Hij legt via Facebook contact met IS-leden die in de buurt van zijn dochter verblijven. „Om hun vertrouwen te winnen deed ik mij voor als radicale moslim die achter IS stond. Ik praatte met ze mee, alleen had ik een eigen agenda: ik zou ze uiteindelijk nodig hebben om Sadaf te laten ontsnappen. De Nederlandse politie hield ik van alles op de hoogte.”

Met zijn dochter spreekt hij een codetaal af. „Ik wist dat ze onder toezicht van haar man niet vrijuit kon praten. Maar via de telefoon van haar Syrische burens kon ze wél berichten doorgeven. Als ik een bericht van een onbekend nummer ontving met de afgesproken code erbij, wist ik: dit komt van Sadaf.” Volgens Nangyalai blijkt uit die berichtjes dat Sadaf probeerde te ontsnappen uit IS-gebied. De Nederlandse rechter zal hier later niet in meegaan: Sadaf had best eerder kunnen ontsnappen, volgens de rechter, maar koos ervoor bij de terreurbeweging te blijven.

Als IS in 2019 wordt omsingeld, zet Nangyalai zijn netwerk in dat hij bij IS heeft opgebouwd om Sadaf uit het gebied te laten ontkomen. Ze komt in een Koerdisch detentiekamp terecht. Daaruit weet Sadaf, dankzij haar vader die

zijn contacten met smokkelaars aanwendt, als een van de eerste vrouwen te ontsnappen. Een smokkelaar levert haar in oktober 2020 af in een appartement over de Turkse grens. Daar sluit haar moeder, die niet met haar voornaam in de krant wil, Sadaf na acht jaar in de armen.

Het valt haar op dat haar dochter is aangekomen en „heel vrolijk” lijkt. Ze wil winkelen en uit eten. Maar als ze vraagt wat er in Syrië is gebeurd, slaat Sadaf dicht, zegt haar moeder. „Ze zei: mama, daar wil ik niet over praten. Ik wil terug, ik wil naar huis”.

Lees ook: [Syriëganger Fatima H. krijgt Nederlanderschap terug vanwege belangen kinderen](#)

Vijf jaar cel

In de rechtbank blijkt dat Sadaf in Syrië in totaal met vier IS-strijders is getrouwd, die na elkaar sneuvelden bij bombardementen. De vijf jaar cel die ze krijgt was ingecalculeerd, zegt Nangyalai. Sadaf wist dat ze gestraft zou worden. Daarna zou ze haar hbo-studie weer oppakken. Het intrekken van haar nationaliteit zet daar een streep door: als ongewenst vreemdeling heeft Sadaf na haar vrijlating nergens meer recht op: geen uitkering, geen verzekering, geen woning, geen studie, geen werk. Ze wordt geacht te vertrekken naar Afghanistan.

Dat zal nooit gebeuren, zegt Nangyalai. „Onder de Taliban zitten miljoenen vrouwen in hun huizen gevangen. En de IND wil mijn dochter daarheen sturen, of illegaal in Nederland laten rondzwerven? Hoe wordt Nederland daar veiliger van?”

Nee, hij heeft een ander toekomstplan voor zijn dochter in gedachten. Sadaf moet na haar vrijlating weer thuis komen wonen, bij hem. Nangyalai heeft al bedacht hoe hij haar zal beschermen tegen ronselaars. „Dan zal ik haar bij elke beweging in de gaten houden.”